

Mgr. Pavel Hoza

Je učitelem, básníkem, esejistou, historikem, literátem, pořadatelem literárních čtení.

Narodil se 5.1. 1964 ve Vlašimi. Dětství prožil se dvěma sourozenci a rodiči ve Slověnicích, obci, která se mu hluboko vryla pod kůži. Na základní školu chodil v Bílkovicích a v Divišově. Gymnázium navštěvoval ve Vlašimi, jak sám Pavel Hoza pojmenoval: Vlašim a Benešov je učebnice architektury 20. století. Vysokoškolská studia českého jazyka a dějepisu ho zavedla do Českých Budějovic na Pedagogickou fakultu. Zde se seznámil se svojí budoucí ženou, se kterou má dvě dcery. S manželkou se usadili v Benešově a Pavel Hoza v únoru 1989 začal učit na tamním gymnáziu, kde působí dodnes.

Pavel Hoza je v současné době významnou kulturní osobností Benešova a okolí, je spolupořadatelem literárního festivalu v Benešově. Kromě mnoha textů, které vydává časopisecky, také napsal samostatné knihy. Je autorem básnických sbírek (např. Andělé stromů), filozofických próz (např. Uloupená duše), historických odborných textů (např. Slověnice – dějinný příběh malé obce) a mnoha esejů (Neviditelný člověk), které byly autorsky čteny na Českém rozhlase Vltava v letech 2014 – 2019.

V současné době dokončuje knihu, která by měla vyjít v následujícím roce pod názvem **Proč člověk nemůže žít, jak by chtěl**. Eseje pojednávají o Jaroslavu Havlíčkovi, Janu Čepovi a Františku Hrubínovi. Název knihy je citát z dopisu Jaroslava Havlíčka, který své budoucí manželce napsal 13.10.1916 na východní frontě. Všechny tři autory spojuje vztah k domovu, ale i k českému jazyku, kromě úzkosti a úžasu, lásky k člověku a vzdoru vůči velkým dějinám.

Na Velký pátek 29.3. 2024 byl Pavlu Hozovi ve vlašimském zámku udělen "**čestný titul Blanický rytíř**" za celoživotní dílo a za významnou literární a kulturní činnost na Podblanicku".